

Pochválen buď Ježíš Kristus!

Milí přátelé!

Nevím, zda budete mít čas a náladu číst to co vám posílám, když zápas o židličku na Pražském hradě jde do finále a je kolem toho tolik zajímavého, nového, divného, podivuhodného, dobrého i zlého.

Mnoho lidí se na tento historicky první zápas těšilo a my všichni starší 18 roků si ho můžeme a máme zahrát.

Modlím se za to, aby po zápase platila věta - sláva vítězům, čest poraženým.

Modlím se za to, aby po zápase to nedopadlo jako na některých stadionech a místech, kterými procházejí "fanoušci" vybíjející si vztek či radost z prohry nebo výhry těch svých, ubližováním a ničením.

Modlím se za to, aby jsme se po tomto zápase vrátili každý ke svému povolání a práci a poctivě, s láskou šli dál životem ke svému cíli.

Modlím se za to, abychom čas roku Víry, Eucharistie a Písma Svatého, užívali k prospěchu svému a lidí s kterými žijeme a setkáváme se.

Modlím se za to, abychom správným způsobem vkročili a prožívali svatou dobu postní.

Modlím se za zdar různých duchovních

obnov, Nikodémových nocí, farních misíí a podobných iniciativ v nadcházejícím čase.

K tomu událost z dnešního svátku mimořádné postavy Kristovy Církve - sv.

Františka Saleského:

Zpovídal se u něj člověk, který hříchy vyznal, ale chyběla mu kajičnost, lítost.

František při jeho zpovědi začal plakat. Na otázku: "Otče, proč pláčete?"

odpověděl: "Pláču, protože nepláčete vy."

K dobrému životu Vám přešlává myšlenky ve zpravodaji a požehnání - Váš jáhen

Ladislav

Nový Jeruzalém č. 2/2013

Zpravodaj pro 158. prosebnou mariánskou pouť, která

se bude konat (dá-li Pán Bůh) ve **Žďáře n/Sáz – sv. Prokop - v úterý 12. února 2013 v 17 hod.**

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb ve Velkém Meziříčí.

V pondělí 14. ledna 2013 přijelo a přišlo na pouť NJ do Velkého Meziříčí pěti autobusy, auty a pěšky přes 500 poutníků. Svátost smíření udělovalo 8 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání P. Mgr. Ing. Dr. Pavla Konzubla na pouti NJ ve Velkém Meziříčí:

„Když byl Jan Křtitel uvězněn, přišel Ježíš do Galileje“, kde jak jsme slyšeli začal veřejně působit. Severní Galilea bylo teritorium, kam nejméně pronikaly cizí národy už od doby, kdy ji dobyli Asyřané. Židé to ovšem chápali jako velké pokoření. A tak Ježíšovo kázání začíná na tomto území jako příslib osvobození, ovšem nikoliv politického, ale duchovního. „**Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království!**“ Naplnit můžeme nádoby, nádrž, ale nemůžeme naplnit řeku. Přestože v řece je voda, tak ta voda nějakým způsobem někam teče. **Jak naložíme my s naším časem?** Pojem čas znají jazykovědci, učitelé cizích jazyků a učitelé češtiny. I my si pamatujeme matně ze školy, že existuje minulý, přítomný a budoucí čas. Je na nás, abychom naplnili náš život něčím dobrým. Ježíš nás k tomu vyzývá, a naplňuje čas hlásáním Božího království. To jsme již slyšeli v adventní době, co se od toho okamžiku změnilo? Správná odpověď zní, no přece byly Vánoce - **narození Ježíše**. To jsme si možná všimli, a co z toho máme nám říká dnešní

evangelium. **Ježíš, který se duchovně narodil v našem nitru, nás nabádá, abychom se vzchopili a začali jednat – abychom se obrátili** - a v tom může být problém.

Sotva se v liturgickém roce Ježíš narodil, hned po nás něco chce, klade na nás nějaké požadavky. Je to podobné, jako když si rodiče z porodnice donesou domů nemluvně, to sice nemluví ale v jednom kuse ike, má hlad nebo kaká. A tak hned máme s Ježíšem kříž, jak to vyřešíme. Jedna cesta by tu byla, **co takhle zpochybnit jeho existenci, tím bychom ho krásně uzavřeli do babyboxu historie a byl by od něj takřikajíc svatý pokoj**. To je vsutku výborný nápad, ale není moc originální. Je zajímavé, že časová vzdálenost nejstarších opisů od originálů knih známých starověkých spisovatelů je daleko delší než je tomu u opisů evangelií. Zatímco u evangelií je to asi sto let, u takového Platóna je tomu dokonce 500 let. A přesto nikdo v minulosti nepopíral existenci Platóna, ale existenci Ježíše Krista ano. Proč? **Protože Ježíš je nám nepřijemný, když začneme číst evangelia, může nám skutečně připomínat ukřižované dítě, které pořád něco chce a otravuje dokud to nedostane – teologicky řečeno jeho učení na nás klade požadavky – je na nás náročné.** Tím se křesťanství liší od spousty jiných náboženství. Například v Japonsku je nejrozšířenější původní náboženství šintoismus a z Číny exportovaný buddhismus. A když tam asi před patnácti léty dělali průzkum veřejného mínění a sčítání obyvatel, tak zjistili, 70% Japonců se hlásí k buddhismu a 50% k šintoismu. Tato náboženství na svoje vyznavače nekladou žádné nároky. A tak můžete být šintoista a buddhista dohromady. Dnes jsme jeden takový Ježíšův požadavek slyšeli: „**Obrátte se a věřte evangeliu.**“ Znáte leccos z Bible ještě neznamená, že jsme opravdu přijali zprávu Nového zákona, že jsme se obrátili - tedy uznali, že jsme hříšníci a stali se tak kandidáty Boží milosti.

Obrácení znamená změnu smýšlení, která se vždy děje ve dvou fázích nebo stupních:

1. Přiznání vlastní viny – V němčině se pro vinu používá výraz „*Schuld*“, stejně se ale označuje i dluh. **Hříšník je tedy ten, který nemá nic, čím by mohl zaplatit. Hříšník čelí tzv. věčnému bankrotu.** Tento pohled je zajímavý v tom, že pěkně ukazuje scénář toho, jak nám hříšníkům Bůh odpouští. **Zřídka se nároku na odškodnění vůči nám, promíjí nám náš dluh, ovšem sám na sobě musí ztrátu protrpět.** Právě to si připomínáme každý rok na Velký pátek, právě to se děje při každém **Božím odpuštění**. **2. Odpoutání se od hříchu** – existují čtyři různá řecká slova, která se v Novém zákoně překládají jako odpuštění. Nejčastěji, přesněji celkem 460x se tam používá slovo „*afemi*“, které znamená propustit, nebo odeslat. To ukazuje na skutečný význam slova odpuštění – **odeslat hřích pryč a tak se stát svobodným – to souvisí s jedním židovským svátkem, který se nazývá Purim.** Židovský svátek smíření se v době Ježíšově slavil tak, že velekněz se ve chrámu modlil nad obětním zvířetem, nejčastěji kozlem a symbolicky mu předával hříchy vyvolaného národa. Pak byl tento kozel přiveden na kraj pouště, kde židé byli přesvědčeni, že sídlí démoni, konkrétně démon Azazel a se slovy „*Lechla Azazel*“ bylo zvíře vyhnáno do pouště. Odesláno s hříchy do pouště. Od toho my máme krásné české přísloví: „*Jdi k čertu.*“ A tak to je výzva k tomu, abychom své hříchy skutečně poslali k čertu.

Skutečné obrácení k Bohu znamená, že Bohu také dovolíme, aby nás překvapil. Svérázným způsobem to ilustruje v povídce Poslední soud Karel Čapek. *Ferdinand Kugler se po smrti dostane před poslední soud a velice ho překvapí, že soudci jsou obyčejní lidé a Bůh je pouze svědek. Ten soudcům vypoví, že Kugler zavraždil osm lidí, jak žil a jaký byl. Soudci ho odsoudí k doživotí v pekle.* Autor tím chce asi naznačit, že ten, kdo nás odsoudí, tak není Bůh, ale jsou to naše vlastní činy. Tato Čapková provokace se týká ale i jiného nebezpečí, toho že se můžeme zakonzerovat v našich vlastních jistotách. **Ztratit schopnost očekávat a obrátit se je vlastně symptomem duchovního vyhoření – stavu, kdy je člověku všechno jedno, stavu, kdy mu na ničem nezáleží a už ani ničemu nenaslouchá.** Stavů, o kterém Bible říká: „*Nejsi ani horký, ani studený, vyplivnu tě ze svých úst.*“ Jak to můžeme poznat, zda se v takovém stavu nenacházíme? Jednoduše. Zkuste si odpovědět na otázku, jestli jste se kvůli něčemu rozhněvali. Hněv pro nás křesťany je tak trošku tabu, protože v křesťanském starověku se dostal do hitparády sedmi hlavních hříchů. Ale hněv sám o sobě je nějaký pocit, stav, emoce. Ve skutečnosti hněv sám o sobě není ničím pozitivní nebo negativní. A dokonce v žalmech je napsáno: „*Každý den má Bůh důvod k tomu, aby se rozhněval.*“ A my jsme stvořeni k Božímu obrazu. Pokud se nedokážeme rozhněvat, pokud se nehněváme, pak není s tímto obrazem, s naší duší něco v pořádku. Apoštol Pavel píše: „*Hněváte-li se, nehřešte!*“ Nepíše: „*Nehněvejte se!*“ Winston Churchill kdesi prohlásil: „*Člověk je tak velký jako věci, které ho rozhněvají.*“ Pokud nás

rozhněvají maličkosti, tak to není dobře. Pokud vidíme velkou nepravost, nespravedlnost a nerozhněvali bychom se kvůli tomu, pak by to mohl být možná i hřích. Hněv je jakýmsi indikátorem toho, jestli jsme neztratili smysl pro spravedlnost, jestli nám na něčem ještě záleží. Pochopitelně, nesmí nás svést k nějakému špatnému jednání. Nesmíme ho ve svém srdci živit, aby z něho vyrostla nenávist nebo závist. **Když na počátku dějin lidstva přišel Bůh do rajske zahrady a zeptal se „Adame, kde jsi?“, tak to nebyl hlas policisty, který hledá zločince, ale byl to hlas otce, který ztratil syna a hledal ho.** A tento hlas k nám mluví až do dnešní doby. **Naše obrácení není ničím jiným, než nasloucháním a návratem domů. Amen.**

Po zaplacení autobusů a nutné režie zůstalo **6 830 Kč**, které jsme darovali pro uzdravení malomocných – Likvidaci Lepry. Poděkování patří také místnímu faráři otci Lukášovi a všem farníkům z farnosti Velké Meziříčí, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili. Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.

Představení hlavního celebranta NJ ve Žďáře n/Sáz (sv. Prokop) , kterým je novokněz P. Mgr. Josef Novotný, kaplan v Přímětcích, Citonicích, Horním Břečkově, Hrádku u Znojma, Lukově u Znojma a Valtrovicích

Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působiště Narodil jsem se před 36 lety ve Žďáře nad Sázavou. Pocházím ze čtyř sourozenců a jsem z nich nejstarší. Do kostela jsem chodil už od malička. Vystudoval jsem matematicko-fyzikální fakultu na Karlově univerzitě a pak jsem skoro tři a půl roku pracoval v Praze v jedné bance jako specialista řízení tržních rizik. Potom jsem nastoupil na civilní službu, kterou jsem absolvoval na žďárském gymnáziu jako pomocný školník. Brzy po začátku civilky – to mi bylo 26 let - jsem si uvědomil, že být bankéřem není pro mě ta správná životní cesta, a tak jsem po skončení civilky nastoupil do kněžského semináře. Od srpna loňského roku působím jako kaplan v Přímětcích u Znojma

Otče, co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů? Od rodičů jsem se naučil, jak důležitá je v životě víra a jak nedůležité peníze. A také, že je třeba se snažit nezištně pomáhat druhým.

Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem? Pevně doufám, že Boží volání. Ale pokud bych to měl více konkretizovat, tak touha žít duchovně a pomáhat druhým.

Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem? Výborných kněží, kteří mě svým příkladem formovali, jsem potkal v životě více. Někteří už nejsou mezi námi (P. Alois Učeň, P. Jan Pavlů) a od některých se učím stále (P. Petr Glogar a P. Vojtěch Šíma).

Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější? Být nablízku lidem. Pomáhat jim objevovat Krista, krásu křesťanství, rozdávat radost a pomáhat jim snášet těžké chvíle.

Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí? Žít svoji vírou naplno, být radostným křesťanem a modlit se. Jedno plyne z druhého.

Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz v třiletí Písma Svatého, roku víry, eucharistie ve Vaší práci, ve svém životě, ve farnostech? Myslím, že nejdůležitější je pravidelná adorace před Nejsvětější svátostí. Ztišit se před Pánem a nechat se jím proměnit.

Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky, která je dnes obětována na opravu fary v Hrádku?

Jeden z kněží našeho farního týmu P. Pavel Sobotka má na starosti mj. farnost Hrádek, kde také tráví většinu týdne. Zde má faru, která je obrovská, ale v dosti neutěšeném stavu. Protože se zároveň opravovala střecha na kostele a také polovina střechy na faře (díky dotacím, ale je třeba vždy i podíl farnosti), je farnost v dost těžké zadlužené finanční situaci. Není možné opravit celou faru, ale aspoň vytvořit důstojné zázemí pro setkávání s lidmi (teplo, možnost vypít čaj, wc).

Na co se nejvíc těšíte? Ted' se těším především na postní dobu, protože je to období, které nás více přibližuje k Bohu a navrací k tomu, co je v našem životě podstatné.

Co Vám udělalo v poslední době radost? Náboženství pro děti z mateřské školky - jejich nadšení a touha vyprávět mi o tom, co dělaly a zažily. A taky to, že mě ani nechtěly pustit domů a přemlouvaly mě, abych si s nimi ještě hrál. *Děkuji za odpovědi.*

Rok víry

Co je víra a proč rok víry? Stále si pamatuji když byl svatým Otcem Janem XXIII. svolán a zahájen **2. vatikánský koncil**, a jak oživil a zpřístupnil víru i vše, co s ní souvisí: liturgii, svátosti i vztah k ostatním pokřtěným... Bylo to za doby komunistické náboženské nesvobody. I lidé nepraktikující víru a nepokřtění nad tím žasli. Církev u nás mohla plně všechna ustanovení i

rozhodnutí uvádět v život až po roce 1989. **Je po této době u nás víra živější a opravdovější?** U většiny pokřtěných se to nejeví. I ve většině zemí Evropy, jsou lidé k živé a opravdové víře v Krista a k církvi nerozhodní a nechtějí z víry v Boha plně žít. **Rok víry** je další nabídkou jak se přiblížit ke Kristu a dokázat se pozemským životem připravit na věčný život v Božím království. Dovolte mi otázku těm, kdo se spojili ve svátosti manželství, ze které vyplývá předávání víry dětem - nové generaci: V mnoha případech vírou žije jen jeden. A přece mají být jedno tělo a jeden duch. A když to jejich děti nevidí, jak mohou získat náboženský směr? V cyrilometodějské písni se to zpívá jasně: „Bez víry se nelze líbit Pánu!“ My, kdo se **snažíme žít z víry, zaútočme modlitbou, častější účastí na mši svaté, obětmi i upřímnějším křesťanským životem** a podobně, vyprošovat pro pokřtěné pomoc Nebe. Křesťanství naší země je určitě i v našich rukou. Já tomu věřím a věřím i tomu, že Pán zase udělá z naší země i z Evropy národy Kristovy!

Bratr Klement Maria.

Jaká je moje víra? Víra v Boha musí být:

A) obecná: věřím tomu co Kristova Církev učí a to bez výjimky. **B) pevná:** o zjevených pravdách nepochybujeme. **C) živá:** věřící žije podle toho, co po něm víra žádá. **D) stálá:** víra je stálá, když jsme pro ni ochotni dát cokoli, třeba i život.

Časté nesmyslné představy o Pánu Bohu:

Bůh – hasič – přijde jen, když hoří, ale raději ho nepotřebuji. **Bůh – chůva** – je v pozadí, hlídá naše děti. **Bůh – buldozer** – odstraňuje překážky, které brání našemu štěstí. **Bůh – droga** – vyvádí nás ze smutku a dává dobrou náladu. **Bůh – pomocník:** dává vše do pohybu a potom se stáhne. **Bůh – Mléčná dráha:** je vyšší bytost někde nahoře. **Bůh – dekorace:** pomáhá zkrášlovat rodinné slavnosti a důležité životní události. **Bůh – automat:** plní naše přání za modlitbičku. **Bůh – exhibicionista:** v našem životě hraje první housle, ale dirigentem jsem já a rozhoduji, kdy Bůh může nebo nemůže hrát.

Hřích proti víře - jak nevěřit v Boha, má dvě podoby: **Boha odstranit, popírat nebo zapřáhnout, využívat ho.** Člověk je Boží stvoření a stává se nelidským, když se snaží polidštit Boha. **Oči, které se dívají naději – vidí dále. Oči, které se dívají láskou - vidí hlouběji. Oči, které se dívají vírou – vidí všechno v jiném světle.**

Bože na přímělu Panny Marie nám dej, abychom Tě viděli vírou, nadějí a láskou.

Jaká je moje víra? Doporučuji studium katechismu – konkrétně YOUCATu – katechismu pro mladé a YOUCAT – modlitby pro mladé. Ve žlutém je velmi dobrým způsobem zpracována nauka Církve rozdělená na čtyři oddíly: **Víra** – komu a čemu věřím; **Svátosti** – slavení a pramen víry; **Desatero** – pravidla víry a života; **Modlitba** – projev vztahu víry. Systém je postaven na – otázka, odpověď, zdůvodnění, citáty svatých a slavných. **Hnědý YOUCAT je jen o modlitbě.** Návod jak praktikovat modlitbu včetně pokladu známých i úplně neznámých modliteb pro různé příležitosti. **Víra a modlitba jsou spojené nádoby – jaká je tvoje modlitba, taková je tvoje víra. Sv. otec Benedikt XVI. zahájil středěční rozjímání nad 11. kapitolou listu Židům.**

(Podle P. C. Suchánka OP, P. P.P. Siostrzonka OSB a Youcatu zpracoval JI)

Pozvánky

FATYM Vranov nad Dyjí a FATYM Přímětice srdečně zvou na faru do Prosiměřic na duchovní obnovy exercičního typu. Začíná se vždy ve čtvrtek v 18:00, zakončení v neděli ve 14:00. S sebou: spací pytel nebo deku, Bibli, poznámkový blok a potraviny do společné kuchyně. Cena: 300 Kč (vzhledem k reálným nákladům budeme vděční i za případné dary navíc). Přihlášky: ŘKF Náměstí 20, 671 03 Vranov n/D, e-mail mark@fatym.com, telefon 515 296 384. Pokud na některý z turnusů nebude 10 dní před začátkem přihlášen alespoň 10 účastníků, bude turnus zrušen.

Nabízíme: 31.1. – 3. 2. pro sodálky a vedoucí Marianek – vede P. Marek Dunda *Téma: Radost věřit*; 7. 2. – 10. 2. pro ženy – vede jáhen Ladislav Kinc: *Téma: Dědictví otců – víra, náš poklad*; 14. 2. – 17. 2. pro muže – vede jáhen Ladislav Kinc. *Téma: Dědictví otců – víra, náš poklad*; 21. 4. – 24. 2. pro Marianky – vede P. Marek Dunda: *Téma: Máš na víc!* 14. 3. – 17. 3. pro ženy – vede P. Milan Plíšek: *Téma: Hovory o víře 3*; 11. – 14. 4. pro maminky Marianek a Soluňáků – vede P. Marek Dunda: *Téma: Půjde to, půjde to!*

Pěší pouť na Velehrad. V pořadí již třináctá – bude letos v termínu **18. – 23. srpna 2013.** Všechny důležité informace na: <http://www.poutnik-jan.cz/pesi-pout-na-velehrad--c/zk/>

A pozvánky na další jsou zde: <http://www.poutnik-jan.cz/pesi-pout-na-velehrad--c/12-pout/>
Je přiložen i plánec, P. Jan Peňáz, 67905 Křtiny 72, 736 52 92 21, www.poutnik-jan.cz

10. pěší smírná pouť P. MUDr. Ladislava Kubíčka, Sobota 21. 9. 2013.

Slavkovice – kostel Božího Milosrdenství a sv. Faustyny. Rádi bychom pozvali všechny do Slavkovic: **Novinka: Nikodémova noc – každý čtvrtý čtvrtek v měsíci do půlnoci adorace a možnost přijetí svátosti smíření nebo rozhovor s knězem** 1) Každou třetí sobotu v měsíci – 16 h. začátek programu – modlitby a sv. zpověď, v 17 hod. mše svatá 2) Každou sobotu a neděli po celý rok od 15 – 17 hod. v kostele ve Slavkovicích je možnost zpovědi nebo duchovního rozhovoru s knězem. Kontaktní čísla: Farnost Jámy: 566 502 857; Slavkovice: /bohoslužby, poutě, prosby, Kniha milosrdenství, nahlašování skupin/ 566 502 855, email: info@slavkovice.cz; Na stránkách www.slavkovice.cz najdete další informace. Děkujeme a přejeme Vám hodně Božího požehnání - za otce pallotiny P. Wojciech Zubkowicz SAC

Plán konání prosebných putovních mariánských poutí NJ rok 2013, 2014

2013	12. duben	Lísek	13. květen	Nové Veselí	13. červen	Jimramov
	12. červenec	Oslavice	13. srpen	Olešná	13. září	Radostín n/O
	14. říjen	Jámy	13. listopad	Měříň	13. prosinec	Olešnice
2014	13. leden	Velké Meziříčí	13. únor		13. březen	
	14. duben	Bohdalov	13. květen	Březí	13. červen	
	14. červenec		13. srpen		12. září	Pavlov
	13. říjen		13. listopad		15. prosinec	Olešnice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -

Srdečné pozvání na 159. pouť NJ – v úterý 12. března 2013 v 17 hodin do Křižanova – hlavní celebrant - P. PaedDr. Pavel Lazárek, farář v Olešnici a Rovečném.

Srdečné Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 2. 2013. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Zpravodaj NJ sestavuje, vydává, o Vaše modlitby prosí a všem čtenářům žehná – jáhen Ladislav Kinc, 59264 Prosetín 79, tel č. 516 463 315, 606 948 970, e.mail–kinc@biskupstvi.cz Plakátky, zpravodaje a vše ostatní také na internetových stránkách: www.novyjeruzalem.cz a www.rovecne.farnost.cz.